

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Jeg vil gerne sige til hr. Arne Melchior, at den diskussion, der er foregået i pressen og i offentligheden, drejer sig jo ikke om kritikken, den er fri. Så kan man diskutere, hvem der har mest ret til at komme i teatret, hr. Svend Kragh-Jacobsen eller hr. Arne Melchior – den faglige kompetence ligger måske mest hos hr. Svend Kragh-Jacobsen. Det afgørende er, at i det øjeblik der er tale om en kritik, er der ingen, der overhovedet har indvendinger, men jeg sagde i mit første indlæg, at dér, hvor vi begynder at tale om registrering, hvor vi nærmer os kartoteker og en række andre ting – og det er det, debatten er gået på i offentligheden – må jeg skarpt tage afstand fra den form, og det agter jeg at blive ved med.

Hr. Poulsgaard bevægede sig over til film-instituttet og Arte og sagde: vi har Arte, vi har tvang. Mig bekendt er der ingen, der er tvunget ind i Arteordninger. Der er ingen, der behøver at gå ind i billetkøbsordninger eller lignende, det er en frivillig ting, det er en publikumsservice, som eksisterer, og som jeg synes er rimelig.

Jeg har svært ved at forstå, hvad det egentlig er, man er så bange for. Talmæssigt er der tale om, at børneteatrene spiller omkring 6.000–7.000 forestillinger om året for et samlet publikum på omkring 700.000. Det vil sige, at hvert barn ikke engang får set én forestilling pr. år. Jeg beklager, at det er så lidt, men det er altså frygten for påvirkningen den ene time om året, som det altså knap nok bliver til, der ligger bag disse stadige forsøg på at så mistillid til teatret. Der er gode børneteatre, og der er dårlige børneteatre, men der er generelt en stigende kvalitet, og så synes jeg, det er rimeligt at lade dem arbejde inden for lovgivningens rammer på deres egne præmisser, sådan som al kunstnerisk virksomhed bør foregå.

Mimi Jakobsen (CD):

Ministeren refererer til, at han selv har læst de båndafskrifter af de pågældende relevante udsendelser i Danmarks Radio, hvor hr. Brusvang har udtalt sig. Ministeren anfører nu i sit sidste indlæg, at debatten har kørt om registrering, katalogisering. Jeg vil gerne bede ministeren, om ikke andet så for en ordens skyld, endnu en gang bekræfte, at det ikke er hr. Brusvang, der har brugt disse be-

greber, men derimod den pågældende medarbejder og andre deltagere i diskussionen.

Så siger ministeren: ja men hvad er man bange for, de fleste børn ser ikke engang én eneste forestilling pr. år? Jeg deler ministerens beklagelse af, at det er sådan, for jeg ønsker også gerne, at børneteatrene kommer mere ind i skolerne. Men så siger ministeren, at de skal spille på egne præmisser. Ja vel, men de skal sandelig også spille på de præmisser, der gælder i skolen, nemlig at det er skolenævnet, der afgør, hvad der bør foregå i undervisningstiden. På præcis samme måde, som skolenævnet skal tage stilling til, hvilke undervisningsmidler der skal anvendes, om man ønsker politiske bøger eller ej i undervisningen, skal skolenævnet ifølge styrelsesloven også tage stilling til, om man ønsker politiske forestillinger.

Det er her, centrum-demokraterne ønsker at sætte ind. Vi ønsker at gøre skolenævnene opmærksom på, at der, som ministeren siger, er mange slags børneteatre. Vi kaster os ikke ud i at bedømme, hvad der er godt eller skidt, som ministeren kan. Vi ser os ikke i stand til at foretage en sådan bedømmelse, men vi kan bedømme, om det er et upolitisk Mester Jakel-stykke eller det er et politisk børneteater, og hvis skolenævnet vil have det politiske, kan de tage det, på præcis samme måde som de kan med hensyn til de politiske bøger.

Jeg vil bede ministeren om at bekræfte, at skolenævnene har ret til at tage det standpunkt, at de ønsker det ene eller det andet.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Det kan jeg da bekræfte, for som jeg sagde allerede i mit første svar, er der en hel række forskellige demokratiske institutioner, som har med disse ting at gøre, og som er ansvarlige for, hvad der sker.

Dernæst må jeg beklage, at man ikke har lyttet til mit andet svar, for dér sagde jeg udtrykkeligt, at hr. Brusvang én gang til blev tillagt noget, som han ikke havde sagt, og at debatten gik på noget helt andet, som han ikke er ansvarlig for. Under den debat, der er kommet derom, har jeg sagt, at registrering, kartoteker o.lign. er noget, jeg er modstander af; det vil jeg tage afstand fra, og det vil jeg bekæmpe.